

Tredie Næstformand (A. M. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Maa jeg først sige til det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk), at han skal nu passe en lille bitte Smule paa, naar han angriber, hvad der er gjort før Krigen, for naar han angriber det, angriber han Husmændene. Der er nemlig ingen, der stærkere har udvidet deres Produktion i Forhold til Jordareal end Husmændene, baade hvad angaar Flæsk, Smør og Æg. Det er jo Betingelsen for, at det lille Landbrug, at Landmanden paa den magre Jord har kunnet klare sig. At Verden er blevet forrykt, er en Ting for sig; det er beklageligt; men jeg tror ikke, det ærede Medlem skal angribe Landbrugerne derfor.

Saa skal jeg svare den højtærede Landbrugsminister, der spurgte, om jeg var for eller imod Udstykning: Jeg vil sige, at jeg er en Ven af Udstykningen. Jeg ser med stor Tilfredshed, at mange smaa selvstændige Landbrug oprettes; men jeg ønsker, at Regeringen skal varetage deres Tarv, saa godt den kan i Fremtiden. Og til sidst vil jeg gerne sætte en Streg under; hvad ogsaa mit Partis Ordfører har udtalt, at han synes, at det er rimeligst, at man, inden man gik til Udstykning, skaffede det danske Landbrug ordentlige og billige Erhvervsvilkkaar.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Til det ærede Medlem Hr. Clausager skal jeg sige, at det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk) nævnte jo ikke den Udvikling, der var foregaaet før Krigen, men den Udvikling, der var foregaaet fra omkring 1930. Det er rigtigt, at indtil Krigen var det i høj Grad Husmændene, som udvidede Svineproduktionen, men fra omkring 1930 var det i langt højere Grad de saakaldte Svinefabrikker, der øgede Produktionen. Derfor kan det ikke nytte, at det ærede Medlem vil lægge Husmændene til Last, at vi fik den store Produktion, for det er der mange andre Landmænd, der har været med til. Om det er rigtigt eller ikke, skal jeg ikke komme ind paa. Saa længe man har fri Afsætning, er det jo vanskeligt at undgaa det. Men Resultatet blev et Prissammenbrud, som Landmændene ikke kunde tage, og som vi maa være glade for, at man fra anden Side bremsede.

Dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem angaaende hans Udtalelse om Udstykningen, at klar og koncis er den jo ikke. Det ærede Medlem kom med nogle smukke

Ord om, at han ønskede Udstykning. Men vil det ærede Medlem under de nuværende Forhold og efter de Udtalelser, jeg paa Regeringens Vegne her har fremsat, at vi naturligvis ønsker den størst mulige Afsætning for Landbrugsprodukterne, stemme for det foreliggende Lovforslag eller ikke?

Angaaende det ærede Medlems Udtalelse om, at vi ikke vil være med til at gennemføre Venstres Lovforslag, vil jeg sige, at højere Kornpriser og lavere Ejendoms-skatter, det har nu aldrig været noget, der gavner det mindre Landbrug i Danmark. Jeg tror, at hvis man skulde gaa ind paa disse Krav, saa vilde det paa ingen Maade gøre Kaarene bedre for de mindre Landbrug, end de er i Øjeblikket — tværtimod!

Tredie Næstformand (A. M. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Da jeg udtalte, at Svine-staldene stod delvis tomme, tænkte jeg ingenlunde paa Svinefabrikkerne — dem har jeg ikke saa forfærdelig megen Medfølelse for; de er noget af et Kunstprodukt —, men jeg tænkte paa Husmænd og Gaardmænd, hos hvem en eller to Stier stod tomme, og som desværre ikke kunde producere saa mange Svin, som man kunde ønske. Men jeg vil ikke angribe Flæskeordningen, for den var en Nødvendighed; men vil kun konstatere den Kendsgerning, at man havde et Produktionsapparat, der ikke fuldt ud var Brug for.

Hvad Lovforslaget angaar, har jeg sagt, at jeg er rede til at gaa med til en fornyet Udstykning — paa rimeligt Grundlag selvfølgelig. Med Hensyn til Enkelt-hederne kan vi tale om dem. Men jeg sætter min Lid til, at Regeringen vil varetage de ny og de gamle Landbrugerens Kaar paa en bedre Maade, end den har varetaget Landbrugets Kaar hidtil.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Der er dog en vis Grund til at tro, at en forceret Udstykning i Øjeblikket vil gaa ud over de nuværende Husmænd. Man kan meget godt have den Mening — som jeg deler —, at naar der bliver flere Mennesker i et Samfund, maa man naturligvis rykke nærmere sammen. Det vil med andre Ord sige, at saa maa man udstykke Jorden yderligere. Det er i og for